

Lidé a místa Izraele

Masada

„Vy, udatní mužové,

již dlouho je pro nás uzavřenou věcí, že ani Římanům, ani nikomu jinému se nepodřídíme, nikomu kromě Boha, protože On je jediný spravedlivý a řádný pán nad lidmi.

Dnes, ale věci došly tak daleko, že své rozhodnutí musíme změnit v činy, nechceme – li nás samotné přivést do hanby, v níž bychom se stali otroky a sluhy, v níž bychom trpěli strašlivá muka, padnuvše do rukou Římanům. Tak, jak jsme první zvedli zbraně proti jejich panství, tak jsme dnes posledními, proti nimž ještě mohou bojovat.

V mých očích nám Všemohoucí projevil neobyčejnou milost, když nám dopřál ukončit život slavně a svobodně, což našim ubohým předchůdcům dovoleno nebylo, když proti vši víře podlehli ...

Nám všem je dnes jasné, že se zítra ocitneme v moci nepřítele, ale ještě dnes se můžeme svobodně rozhodnout a zemřít slavnou smrtí mezi svými nejbližšími. Tomu nemohou naši nepřátelé zabránit, jakkoli si osobují právo rozhodovat nad našimi životy.

Porazit je v boji nám sice nebude dopřáno. Ale naše ženy mohou zemřít, aniž by byly nepřáteli zneuctěny, naše děti mohou zesnout, aniž by musely okusit trpký úděl zotročení. Mé děti ! Po jejich konci my sami uděláme poslední milosrdnou službu smrti. Zachování svobody – to nám bude nejkrásnějším pomníkem !

Ale ještě předtím celý náš majetek a pevnost Masada odevzdáme ohni. Římané budou jistě vztekem rozezleni, když se budou muset zříci toho, že jim naše životy nepadly do rukou, a ještě jim unikne kořist. Jen zásoby jídla, pravím, jim ponechte, aby i po našem skonu viděli, že jsme nehladověli a nepadli za oběť hladu, ale že jsme se od samotného počátku rozhodli ke svobodné hrdinné smrti před otroctvím.

Ubozí mladí mužové, jejichž tělesná síla by byla vystavena ohromnému utrpení ! Ubozí starci, kteří by přes své stáří museli snášet muka ! Každý by se musel dívat, jak jeho žena umírá, jsouc přitom znásilňovaná, jak jeho dítě volá otce, jehož ruce jsou spoutány okovy.

Ne ! Dnes ještě jsou tyto ruce volné, ještě drží meč, ještě nám mohou být nápomocny při ušlechtilém činu !

Ne pod knutou nepřítele zemřeme, ale svobodně se svými ženami a dětmi se se životem rozloučíme !“

Tolik z řeči Elasara Ben-Jaira v předvečer pádu Masady roku 72 našeho letopočtu.

967 obránců včetně žen a dětí se po tři roky bránilo 10-15 – ti tisícové armádě Římanů.

Masada byla vystavena Herodem Velikým tak, aby byla nedobytná. Měla vlastní zásoby vody i jídla.

Každý muž nejprve zabil svoji rodinu (napřed děti, potom manželku), potom Masadu společně zapálili. Vylosovali mezi sebou 50 mužů, ti pobili své druhy a poslední vylosovaný zabil je a nalehl na meč.

Tady se dnes děje pravidelně vojenská přísaha mladých Izraelců, kdy přísahají, že: „Masada už nesmí nikdy padnout !“.

David Ortis – pastor sboru v Arielu – nám o pár dní později říkal: „Západní svět vůbec nechápe mentalitu a přemýšlení Palestinců. Evropan, když se ráno vzbudí, přemýšlí, co udělá – pro co by žil. Když se vzbudí Palestinec, přemýšlí, pro co dnes může zemřít. Palestinci možná nemají pro co žít, ale lidi západního světa nemají pro co zemřít.“.

Jestli je to tak (což si myslím, že je), tak pokud se nezměníme, máme boj o tuto civilizaci už prohraný.

Dan Žingor 19. listopadu 2005